

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 22. marts 2010 i sag nr. BS C7-1107/2009:

Sagsøger 1

Adresse 1

6200 Aabenraa

og

Sagsøger 2 (Sgr. 2)

Adresse 1

6200 Aabenraa

mod

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og

Integration

Holbergsgade 6

1057 København K

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag, der er anlagt den 20. maj 2009, handler om hvorvidt sagsøgte, Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations afgørelse om at nægte sagsøgerne, **Sagsøger 1** og **Sgr. 2**, ægtefællesammenføring skal ophæves.

Sagsøgernes påstande er:

1. Sagsøgtes afgørelser af 3. september 2007, 26. september 2007, 7. januar 2008, 22. april 2009 og 15. september 2009 ophæves.
2. Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at sagsøger i år 2000 (dansk kalender) (år 1378 efter den afghanske kalender) har indgået et efter afghansk ret retsgyldigt ægteskab.
3. Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at sagsøgernes ægteskab kan anerkendes efter dansk ret.
4. Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at ægteskabet imellem sagsøgerne ikke er et ægteskab imellem slægtninge i ret op/eller nedstigende linje eller mellem søskende.
5. Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at ingen af sagsøgernes har været gift med den andens slægtning i ret op/eller nedstigende linje.
6. Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at der ikke består adoptivforhold imellem sagsøgerne.
7. Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at sagsøgernes ægteskab er indgået efter begge parters eget ønske.
8. Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at sagsøgerne kendte hinanden og havde personlig kontakt forud for ægteskabets indgåelse, og at sagsøgerne

selv ønskede at indgå ægteskab med hinanden.

9. Sagsøgte tilpligtes til sagsøgerne at betale kr. 20.000 med sædvanlig procesrente fra kravets nedlæggelse til betaling sker.

Sagsøgtes påstande er:

Overfor påstand 1:

Principalt: **Frifindelse**

Subsidiært: **Hjemvisning**

Overfor påstand 2-8:

Principalt: **Afvisning**

Subsidiært: **Frifindelse**

Overfor påstand 9:

Frifindelse

Oplysningerne i sagen

Sagsøger 1 indrejste i Danmark den 18. august 2000. Han blev meddelt asyl den 15. december 2000.

Sgr. 2 indgav som ægtefælle til **Sagsøger 1** den 1. december 2005 ansøgning om opholdstilladelse i Danmark.

Sgr. 2 blev i den forbindelse interviewet på den Danske Ambassade i Islamabad, Pakistan den 6. januar 2006. Interviewet er gengivet på engelsk i sagens bilag A. Under interviewet medvirkede tolk. Af interviewet fremgår blandt andet:

"

Who introduced the families?

My grand mother **Person 1** introduced the families. She knew my husband's family.

.....

Are you relatives? How?

No.

....."

Sagsøger 1 har den 6. februar 2006 til brug for sagen udfyldt et dansk oplysningsskema med hjælp af en medarbejder fra Grindsted Kommune. Af spørgeskemaet fremgår blandt andet:

".....

Er du og din ægtefælle beslægtede i bedsteforældres ret op- og nedstigende linie eller i bedsteforældres søskendes ret op- og nedstigende linie? (Gruppen omfatter bl.a. bedsteforældrenes børn (onkler og tanter), bedsteforældrenes børnebørn (fætre og kusiner), bedsteforældrenes oldebørn (fætre og kusiners børn), bedsteforældrenes søskendes børn (forældres fætre og kusiner) og bedsteforældrenes søskendes børnebørn (næstsøskendebørn)), eller via stedforældre eller deres slægtninge.

(Hvis ja, angiv familierelation)

Ja. Hendes farmor er min fars kusine.

....."

Den 22. februar 2007 gav Udlændingetjenesten **Sgr. 2** afslag på ansøgning om opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 8, jf. § 9, stk. 1, nr. 1, idet Udlændingetjenesten lagde til grund, at **Sgr. 2** og **Sagsøger 1** er nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede, hvorfor det blev anset for tvivlsomt, om ægteskabet var indgået efter begge parter eget ønske.

Sagsøgerne klagede over afgørelsen til Integrationsministeriet, der den 3. september 2007 stadfæstede Udlændingetjenestens afgørelse. Ministeriet har ved sin vurdering lagt til grund, at sagsøgerenes ægteskab er indgået mellem nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede, og at det efter udlændingelovens § 9, stk. 8 må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået efter begge parter eget ønske.

Sagsøger 1 anmodede den 10. september 2007 Integrationsministeriet om at genoptage sagen med henvisning til en ikke fremlagt oversigt over sms-beskeder. Den 26. september 2007 afslog Integrationsministeriet at genoptage sagen. (Bilag E).

Den 1. oktober 2007 anmodede **Sagsøger 1** på ny Integrationsministeriet om at genoptage sagen, hvilket Integrationsministeriet afslog den 7. januar 2008. (Bilag F). Det fremgår af afgørelsen, at **Sagsøger 1** ved en telefonsamtale den 2. oktober 2007 har oplyst, at han og **Sgr. 2** ikke er i familie med hinanden, og at det er en fejl, at han tidligere har oplyst dette.

Den 26. marts 2008 anmodede **Sagsøger 1** på ny Integrationsministeriet om at genoptage sagen, hvilket Integrationsministeriet igen afslog den 22. april 2008. (Bilag 1). Det fremgår af ministeriets afgørelse, at **Sagsøger 1** i et brev af 26. marts 2008 har beskrevet sin kontakt med **Sgr. 2** nærmere og oplyst, at han og **Sgr. 2** ikke er i familie med hinanden, og at det er kulturelt betinget og en tradition, at han omtaler sin ægte-

fælles forældre som onkel og tante, ligesom han er indforstået med, at der foretages en DNA-test.

Den 29. november 2007 søgte **Sgr. 2** på ny familiesammenføring med **Sagsøger 1**. Udlændigeservice gav den 30. april 2009 afslag på ansøgningen og anførte dels, at **Sgr. 2** og **Sagsøger 1's** ægteskab ikke kunne anerkendes efter dansk ret, og at det i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 8 måtte anses som for tvivlsomt, om ægteskabet mellem sagsøgerne var indgået efter begge parter eget ønske, idet det blev lagt til grund, at sagsøgerne var nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede.

Sagsøger 1 og **Sgr. 2** klagede den 14. maj 2009 over Udlændigeservices afgørelse. Den 15. september 2009 stadfæstede Integrationsministeriet afgørelsen. (Bilag G). Ministeriet henviste dels til, at **Sgr. 2** og **Sagsøger 1's** ægteskab ikke kunne anerkendes efter dansk ret, idet ægteskabet ikke var registreret ved den afghanske højesteret eller en af dens underafdelinger, ligesom det måtte anses for tvivlsomt, om ægteskabet var indgået efter begge parter eget ønske i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 8, idet det blev lagt til grund, at ægteskabet var indgået mellem nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede.

Retten har efter hovedforhandlingen rettet henvendelse til sagens parter for at få fremlagt "Afghan marriage law" fra 1971. Begge parter har fremsendt loven. Integrationsministeriet har i brev af 10. marts 2010 oplyst, at ministeriet tager bekræftende til genmæle over for sagsøgernes synspunkt om, at de har indgået et efter dansk ret gyldigt ægteskab, idet Udlændigeservice efterfølgende har været i kontakt med den Danske Ambassade i Kabul, der har oplyst, at der ikke længere stilles krav om, at en vielsesattest udstedt på en afghansk repræsentation i udlandet efterregistreres ved den afghanske højesteret eller en af dens underafdelinger.

Forklaringer

Sagsøger 1 har forklaret, at han ikke er i familie med **Sgr. 2**. Hans far og **Sgr. 2's** mormor er meget langt tilbage i familie med hinanden. Det er fire eller fem generationer tilbage. De kalder dog hinanden fætter og kusine, men er i virkeligheden bare bekendte. I deres kultur er det almindeligt, at man af respekt kalder fjern familie eller bekendte for fætter og kusine. Han og **Sgr. 2** er opvokset i samme by. Han har kendt **Sgr. 2** i mange år. Han kan ikke huske i præcis hvor mange, men i mange år før de blev gift. Han og **Sgr. 2** elskede hinanden. De havde besluttet, at de gerne ville giftes. Det er deres tradition, at det er de voksne, der bestemmer, hvornår de unge skal giftes. Hans onkel har ikke sagt til ham, at han skulle giftes, men han har bestemt tidspunktet for vielsen. Det er ham selv, der har betalt for brylluppet med **Sgr. 2**. Han kender ikke nogen, der har fået deres ægteskab registreret ved højesteret i Kabul. Han kan ikke huske, om han har kendt **Sgr. 2** i et, to eller flere år inden brylluppet. Han og **Sgr. 2** havde sagt til deres familier, at de

elskede hinanden. Familieme mente, at de hurtigt skulle giftes på grund af Taliban, idet det var forbudt at gå sammen på gaden, hvis ikke de var gift. Derfor bestemte hans onkel og hans mor, at vielsen skulle foregå hurtigt.

Sgr. 2 har med Sagsøger 1 som tolk forklaret, at hun og Sagsøger 1 kommer fra samme by. Hun har sendt breve til ham, før de blev gift. De besluttede først selv, at de gerne ville giftes, og derfor besluttede familien, at der skulle være et bryllup. Hendes familie har sagt, at hun selv bestemte, om hun ville giftes. Hun og Sagsøger 1 er ikke i tæt familie. Det er meget langt tilbage, og hun kender ikke nærmere til familiebandet. Hendes mormor har fortalt hende, at det er meget langt tilbage. Hun har været på det afghanske konsulat i Peshawar for at få registreret deres ægteskab. Det var fordi, at den Danske Ambassade i Islamabad sagde, at hun skulle komme med et bevis for, at hun var gift med Sagsøger 1. Hun måtte derfor på det afghanske konsulat i Peshawar med nogle vidner, der havde været med til brylluppet, for at de kunne bekræfte, at hun og Sagsøger 1 er gift. Sagsøger 1 var ikke med på konsulatet. Hun har været til et interview på den Danske Ambassade i Islamabad. Her talte hun med en mand. Hun tror, at han var pakistaner. Han var mørk. Der blev brugt en tolk under interviewet. Hun talte selv dari. Hun ved ikke, om manden talte urdu eller engelsk. Hun blev spurgt om, hvem der arrangerede brylluppet mellem hende og Sagsøger 1. Hun kan ikke huske, hvad hun svarede. Hun fortalte, at hun ikke kunne huske præcist, hvornår de blev gift. Hun fortalte, at hendes mormor havde besluttet, at de skulle giftes. Det var fordi, at mormoren havde sagt, at det var i orden, at de blev gift, da hun fortalte mormoren, at hun gerne ville giftes med Sagsøger 1, men det er ikke hendes mormor, der har bestemt, at de skulle giftes. Fordi det var en dårlig situation i Afghanistan på det tidspunkt, hvor de ville giftes, bestemte mormoren, at det skulle gå hurtigt. Herefter kom Sagsøger 1 først på besøg hos hendes familie, hvorefter hun sammen med sin familie kom til Sagsøger 1. I nogle familier kan de finde på at sige nej, når pigen har valgt en ægtemand, og så flygter pigen måske med manden. I hendes familie er det ikke normalt, at familien siger nej, når pigen har valgt en mand.

Parternes synspunkter

Sagsøgerne har til støtte for deres påstand 1 gjort gældende, at Integrationsministeriets afgørelser hviler på et faktisk forkert grundlag, i det ministeriet fejlsagt har antaget, at sagsøgerne er nærmere beslægtede, og at ægteskabet ikke er indgået efter parternes eget ønske. Afgørelsen strider i øvrigt mod Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, idet en vurdering af, hvorvidt der skal gives opholdstilladelse, når det må anses for tvivlsomt, om et ægteskab er indgået efter begge parterens ønske, efter Den Europæiske Menneskerettighedskonvention skal vurderes efter almindelig proportionalitetsprincipper, og således ikke kun kan ske, når der foreligger ganske særlige grunde.

Sagsøgerne har en retlig interesse i at få efterprøvet påstandene 2 - 8 og således få taget stilling til, om de for danskere gældende ægteskabsbetingelser er opfyldt. Såfremt det er tilfældet, vil sagsøgte ved sine afgørelser have tilsidesat Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, artikel 14, idet der er sket usaglig forskelsbehandling på grund af sagsøgernes oprindelse.

Til støtte for påstand 2 gøres det gældende, at et afghansk ægteskab kan forrettes af en rettroende muslim, og at der ikke er krav om efterregistrering ved den afghanske højesteret. Derfor skal ægteskabet anerkendes i Danmark som anført under påstand 3. Påstand 4, 5 og 6 er almindelige danske ægteskabsbetingelser, og det er ikke godtgjort, at sagsøgerne ikke opfylder disse. Ved parternes forklaringer er det godtgjort, at sagsøgerne indgik ægteskab efter eget ønske som anført i påstand 7, og at de kendte hinanden og havde personlig kontakt forud for ægteskabets indgåelse og selv ønskede at indgå ægteskab med hinandens som anført i påstand 8. Sagsøgerne har en retlig interesse i at få efterprøvet påstand 7 og påstand 8, da sagsøgte ved sine afgørelser har antaget, at disse forhold ikke var tilfældet.

Til støtte for den nedlagte påstand om erstatning (Påstand 9) har sagsøgerne gjort gældende, at sagsøgte har handlet ansvarspådragende ved sin fejlagtige afgørelse, og at sagsøgerne har lidt et tab svarende til minimum den ydelse, som **Sgr. 2** kunne have oppebåret i perioden fra den første afgørelse til nu, såfremt hun havde fået opholdstilladelse og modtaget sprogundervisning i Danmark.

Sagsøgte har til støtte for sin påstand om frifindelse for sagsøgernes påstand 1 gjort gældende, at det under sagen må lægges til grund, at **Sagsøger 1** og **Sgr. 2** er nærmere beslægtede efter forståelsen af udlændingelovens § 9, stk. 8, idet det efter **Sagsøger 1's** egne oplysninger i ansøgningskemaet om ægtefællesammenføring må lægges til grund, at hans far og **Sgr. 2's** bedstemor er fætter og kusine. Det forhold, at parterne under hovedforhandlingen har forklaret noget andet, kan ikke føre til et andet resultat, idet parternes oprindelige oplysninger afgivet på skrift over for myndighederne må tillægges stor vægt. Der gælder herefter en formodningsregel efter udlændingelovens § 9, stk. 8 om, at det anses for tvivlsomt, at ægteskabet er indgået efter begge parter eget ønske. Denne formodning findes ikke alene at kunne afkræftes ved parternes egen forklaring, ligesom omstændighederne, som parterne har oplyst omkring ægteskabets indgåelse, ikke findes at tale for, at der er tale om et ægteskab indgået efter parternes eget ønske.

Sagsøgte har til støtte for sin påstand om afvisning af påstandene 2 - 8 gjort gældende, at der er tale om anbringender til støtte for påstand nr. 1, ligesom påstand nr. 5 og 6 ikke dækker over nogen aktuel og reel tvist, idet sagsøgte slet ikke har taget stilling til disse forhold.

Til støtte for den nedlagte påstand om frifindelse for erstatning gøres det gældende, at rettens eventuelle tilsidesættelse af bevisskøn ikke medfører er-

statningsansvar, idet det må kræve, at der er begået klare fejl, hvilket ikke er tilfældet. Derudover har sagsøgerne ikke dokumenteret noget tab.

Rettens begrundelse og afgørelse

Det kan ved sagens bedømmelse lægges til grund, at parterne har indgået et efter afgansk ret gyldigt ægteskab, der kan anerkendes i Danmark.

Integrationsministeriet har ved sine afgørelser lagt til grund, at **Sagsøger 1's** **far** og **Sgr. 2's** **bedstemor** er fætter og kusine, og at sagsøgerne derfor er omfattet af formodningsreglen i udlændingelovens § 9, stk. 8, 2. pkt. om, at det anses for tvivlsomt, at ægteskabet er etableret efter begge parter eget ønske.

Retten finder det ikke godtgjort, at **Sagsøger 1** og **Sgr. 2** er nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede i henhold til udlændingelovens § 9, stk. 8, 2. pkt., selv om **Sagsøger 1** har oplyst, at hans far og **Sgr. 2's** farmor er fætter og kusine i ansøgningskemaet om familiesammenføring.

Retten har lagt vægt på, at **Sgr. 2** ikke har oplyst om et slægtskab under interviewet af hende på den danske ambassade i Islamabad, at begge ægtefæller under hovedforhandlingen under strafansvar har forklaret, at der er et slægtskab mellem **Sagsøger 1's** far og **Sgr. 2's** bedstemor, men at det ligger så mange generationer tilbage, at de ikke nærmere kan redegøre for slægtskabet, og at **Sagsøger 1** har forklaret, at betegnelsen fætter og kusine i afgangsk kultur bruges som høflighedsbetegnelse også over for fjernere familiemedlemmer og bekendte, og at misforståelsen er opstået på den måde.

Da **Sagsøger 1's** og **Sgr. 2's** ægteskab kan anerkendes efter dansk ret, og da de ikke kan anses for at være nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede efter udlændingelovens § 9, stk. 8, 2. pkt, ophæves sagsøgte afgørelser, og sagen hjemvises.

Sagsøgernes påstande 2-8 afvises, idet der er tale om anbringender til støtte for påstand nr. 1.

Sagsøgte findes ikke ved sine afgørelser at have handlet ansvarspådragende, og allerede af den grund frifindes sagsøgte for den nedlagte erstatningspåstand.

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration skal betale sagsomkostninger til **Sagsøger 1** og **Sgr. 2** med 15.500 kr. Heraf udgør 500 kr. retsafgift, mens det øvrige er et passende beløb til delvis dækning af advokatomkostninger. Retten har ved omkostningsfastsættelsen lagt vægt på, at sagsøgerne har fået medhold i hovedpåstanden under sagen, men

at der samtidig er sket afvisning af en række af sagsøgernes påstande, og at sagsøgte er frifundet for den nedlagte erstatningspåstand.

Thi kendes for ret:

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations afgørelser af 3. september 2007, 26. september 2007, 7. januar 2008, 22. april 2009 og 15. september 2009 ophæves, og sagen hjemvises.

Sagsøger 1 og **Sgr. 2's** påstand 2 til 8 afvises.

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration frifindes for det af **Sagsøger 1** og **Sgr. 2** under påstand 9 nedlagte erstatningskrav.

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration betaler inden 14 dage sagsomkostninger til **Sagsøger 1** og **Sgr. 2** med 15.500 kr.

Dommer 1